

Вниз кролячою норою - виставка Євгена Самборського

25 квітня в арт-центрі Closer відбудеться відкриття виставки «Вниз кролячою норою» Євгена Самборського.

Художник презентує у просторі галереї роботи, створені за весь час художньої практики.

CLOSER

MIT

ЄВГЕН
САМБОРСЬКИЙ

ВНИЗ КРОЛЯЧОЮ
НОРОЮ

25.04 - 10.05
Нижньоюрківська, 31

Євген Самборський народився 1984 року в Івано-Франківську. Художник захоплювався малюванням ще з раннього віку, проте перші спроби свідомого художнього висловлювання пов'язані з досвідом малювання «на вулиці». Під тегом ero Самборський створював графіті на вулицях Івано-Франківська. В цей час він цікавився експресіонізмом, мінімалізмом та концептуальним мистецтвом. Частина робіт увійшла до проекту Simple Things, який художник розпочав 1998 року та продовжує донині. Здебільшого це фотодокументація малюнків, створених на вулицях та закинутих будинках. Самборський досліджує навколишню реальність і за мінімального втручання надає простим речам нової образності.

2009 року Самборський вперше відвідав Польщу, отримавши стипендію польського Міністерства культури Gaude Polonia. Під час цієї поїздки він познайомився з польським художником Павлом Альтехамером, ідеї якого вплинули на формування майбутньої художньої позиції митця. Зокрема в процесі спільної роботи Самборський відкрив для себе «Теорію відкритої форми», що була розроблена польським архітектором, художником та теоретиком Оскаром Гансенем. Згідно з цією теорією, твір мистецтва не є герметичним. Художник створює контекст, який залучає до співпраці та веде до діалогу і вільних

інтерпретацій. Ці ідеї згодом знайшли вираження у колаборативних практиках Самборського, заснованих на взаємодії та залученні людей з-поза мистецького кола до створення художніх висловлювань.

2012 року він вдруге взяв участь у резиденції *Gaude Polonia* у Польщі. Спільно з художником Юрієм Білеєм створив виставку, після чого художники прийняли рішення спробувати працювати разом і створити групу. До створеного вже у Львові колективу під назвою «Відкрита група» увійшли також Станіслав Туріна, Павло Ковач, Антон Варга та Олег Перковський. У 2013 році у складі групи Самборський отримав спеціальну премію конкурсу *PinchukArtCentre*. Згодом художник залишив колектив та продовжив працювати самостійно.

У 2012 році Євген Самборський став володарем Гран-прі конкурсу МУХі, організованого Щербенко Арт Центром. У проекті під назвою «Оксамитове Ніщо» художник представив скульптури, що складалися з опудал котів та собак, які зазирали всередину конструкцій з оксамитової чорної тканини. Так Самборський говорить про невизначеність положення молодого художника в Україні та непевність культурної реальності. У своїх подальших практиках він продовжує порушувати питання про природу мистецтва та місце художника у культурі в Україні – ця тема стає основою проектів «Деякі тези про роботу, методи та власну позицію» (*Detenpyla Gallery*, Львів, 2014) та «Запитання. Спроба діалогу. Ще щось важливе» (Галерея Лавра, Київ, 2015).

Останні кілька років художня практика Самборського нерозривно пов'язана з колективною роботою, здебільшого з так званими групами соціального ризику – соціально незахищеною частиною українського суспільства. Використовуючи стратегії естетики взаємодії, художник намагається залучити до поля мистецтва людей, які зазвичай перебувають поза культурними процесами, та таким чином нівелювати певну закритість системи сучасного мистецтва. Художник фіксує розмови зі своїми героями та процес створення робіт у документальних відео, а за результатами співпраці створює виставки в публічному просторі, або в галереях (як то «Красива виставка», реалізована у просторі *Dymchuk Gallery* після перемоги у конкурсі *Open Call 2017*).

Однією з перших робіт, в якій художник вдався до методу спільного творення з людьми, що не мають прямого стосунку до мистецтва, став проект «Говорить Івано-Франківськ» (2016). Протягом двох тижнів Самборський співпрацював з персоналом та пацієнтами Франківської психіатричної лікарні, результатом чого стали роботи на тему міста та його мешканців, презентовані у публічному просторі міста. Другий проект під назвою «Пленер на Радванці» був реалізований художником під час перебування на резиденції в Ужгороді. Випадково натрапивши на одне з найбільших поселень ромів на території міста, художник організував там пленер. Учасниками проекту стали в основному діти, що отримали можливість по-новому подивитися на навколишню дійсність. У межах наступного проекту «Лабораторія друзів» (2016) разом з вихованцями дитячого притулку було створено галерею у спортзалі закладу, де через два місяці співпраці пройшла підсумкова виставка спільних робіт.

Усі вищезгадані досвіди співпраці згодом було продемонстровано на виставці номінантів Премії *PinchukArtCentre 2018* разом із реалізованою спеціально для проекту роботою – спільно

зі своїм батьком художник створив його портрет у молодому віці.

Графік роботи виставки:

Вт-Пт 13.00-18.00

Арт-центр Closer

Київ, вул.Нижньоюрківська, 31

e-mail: okprojectsmail@gmail.com

www.okprojects.org